

[Knud Lind]

fra jævnmålsprincippet. En skadeserstatning i Danmark på f. eks. 100.000 kr. vil i Tyskland give 1,2 mill. kr. i erstatning.

Der henvises til B.T. fredag den 18. januar 1980.

Besvarelse (1/2 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

I dansk ret gælder der ikke generelle lovregler om udmåling af erstatning for personskade, men det er i retspraksis udgangspunktet, at der skal ydes erstatning for det fulde økonomiske tab ved f. eks. trafikulykker. I vurderingen af et fremtidigt indtægtstab som følge af en personskade indgår der imidlertid en række usikre faktorer som f. eks. skadelidtes forventede levetid og hans indtjeningsmuligheder. Endvidere må det antages, at domstolenes erstatningsniveau er fastlagt under hensyn til, at der udbetales invalidepension til personer, der er mere end 50 pct. invalide. Efter de seneste domme om personskadeerstatning er de beløb, der er blevet tilkendt skadelidte, af en størrelse, som stort set svarer til 2.000–2.500 kr. pr. invaliditetsgrad.

Efter den nye arbejdsskadeforsikringslov, som den 1. april 1978 afløste ulykkesforsikringsloven, er erstatningerne for tab ved arbejdsskader blevet forhøjet væsentligt. Med de nugældende satser vil en 20-årig, som bliver 100 pct. invalid, således kunne opnå en samlet kapitaliseret erstatning på ca. 1 mill. kr.

Efter justitsministeriets mening må det anses for ønskeligt, at der i hvert fald for visse kategorier af skadelidte sker en forhøjelse af de erstatninger, der ydes efter almindelige regler i anledning af personskade. Spørgsmålet om en forhøjelse af erstatningsniveauet er endvidere blevet aktualiseret af den nye lov om arbejdsskadeforsikring, idet der bør være et rimeligt forhold mellem de erstatninger, som udmåles for den samme skade efter henholdsvis arbejdsskadeforsikringsloven og de almindelige erstatningsregler. Justitsministeriet har derfor i foråret 1979 anmodet et udvalg (erstatningslovsudvalget) om at overveje, om der bør gennemføres lovregler om udmålingen af erstatning i anledning af personskade. Justitsministeriet har samtidig anmodet udvalget om, såfremt det finder, at der ikke bør lovgives på dette om-

råde, at redegøre for de retningslinier, der efter udvalgets mening bør følges i praksis med hensyn til erstatningsudmålingen. Udvalget har endnu ikke afsluttet sine overvejelser.

Spm. nr. 290

Til *miljøministeren* (21/1 80) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Hvorfor forlanger ministeren, at et nyt, besparende fjernvarmeværk i Frederikshavn skal bygge en 56 meter høj skorsten til udstødningen fra værkets B & W-dieselmotor, selv om denne udstødning ganske specielt er både nedkølet, røgvasket og rensset effektivt for syreindhold, når samme motor uden denne skorsten kan anvendes mange andre steder, f. eks. i DSBs MZ-diesellokomotiver?«

Begrundelse

I bladet Ingeniøren 3/80 kan man under overskriften »50 pct. energibesparelse ved en ny type fjernvarme« læse, at »dette projekt startede i 1977 på fysisk laboratorium III DTH«. Og endvidere »ikke desto mindre skulle anlægget igennem miljølovgivningens godkendelse, som var det en stærkt forurenende virksomhed, og ud over at forsinke projektet med ca. 4 måneder har miljøgodkendelsen krævet, at der opføres en 56 meter høj skorsten til udstødningsgassen.«

Dette virker særlig paradoksalt i betragtning af, at tilsvarende dieselmotorer uden røgensning anvendes i MZ-diesellokomotiver.

Da der ifølge artiklen muligvis skal bygges 50–60 sådanne anlæg i Danmark, er spørgsmålet stillet.

Besvarelse (1/2 80):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Spørgsmålet har været forelagt miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Det nævnte varmeværk udnytter varmeindholdet fra et rensningsanlægs spildevand til fjernvarmeproduktion ved hjælp af en varmepumpe bestående af en dieselmotor med tilhørende kompressor m.v. Samtidig producerer dieselmotoren elektricitet. Anlæggets indfyrede effekt er ca. 8 MW.